

14 februari: en väg som står öppen för alla

Den 14 februari 1930 förstod den helige Josemaría att Gud även kallade kvinnor från hela världen att tillhöra Opus Dei, för att helga sig i det vardagliga livet. Vi publicerar här en analys av detta ”grundandets ögonblick” – ur källor som tills nu inte har blivit utgivna – och som är publicerade i tidskriften *Studia et Documenta*.

2012-02-18

Utdrag ur en artikel publicerad av Francisca Quiroga, lärare i filosofi vid påvliga universitetet *Santa Croce*, i "Studia et Documenta" (2007).

Vad bestod den grundande händelse, som ägde rum den 14 februari 1930, i? Man skulle kunna besvara denna fråga på ett kortfattat sätt genom att säga: Den helige Josemaría förstod att Gud kallade kvinnor till att vara och utföra Opus Dei.

Det som skedde på detta datum bör därför ses som ett fullbordande av det projekt som redan hade börjat den 2 oktober 1928[1].

Grundaren preciserade alltid på vilken dag han upptäckte att Gud ville att Opus Deis kvinnliga avdelning skulle grundas. Ibland tillade han även information om vilken plats och situation det hela utspelade sig på. Platsen för denna händelse var ett kapell som tillhörde Markisinnan av Onteiro [2] i Madrid.

Situation: medan han firade Mässan.
Det konkreta ögonblicket:
omedelbart efter kommunionen.

Han skulle senare själv skriva ned vad som i det ögonblicket skedde i hans själ: **“Den 14 februari 1930 firade jag mässan i det lilla kapell som tillhörde den gamla markisinnan av Outeiro, mor till Luz Casanova, vars andliga vägledare jag var under den tid då jag var kaplan i *Patronato**. Under mässan, omedelbart efter kommunionen, hela det kvinnliga Verket! Jag kan inte säga att jag såg det, men visst att jag på ett intellektuellt sätt, i detalj (därefter lade jag till andra saker i det att jag utvecklade *den intellektuella visionen*), begrep hur Opus Deis kvinnliga avdelning skulle vara.”**[3]

Under en betraktelse som han höll i Pingstkapellet i Villa Tevere[4],

berättade han: **“Jag gick hem till en äldre dam på åttio år som biktade sig hos mig, för att fira mässan i det lilla kapell som hon hade. Och det var där, efter kommunionen, i Mässan, då den kvinnliga avdelningen kom till världen. Därefter, vid närmast möjliga tidpunkt, gick jag snabbt till min biktfader som sade till mig: *detta är lika mycket från Gud som det andra.*”**[5]

Denna dag uppstår något nytt, men som inte är en annan institution, utan en utvidgning av det som redan hade börjat den 2 oktober 1928.[6] På olika sätt gjorde han alltid klart att det som började den 14 februari 1930 stod i fullständig kontinuitet med det han såg den 2 oktober 1928.

Han uttryckte det på ett mycket klart sätt under ett möte i Buenos Aires 1974: **“Det var den 2 oktober 1928, de heliga Skyddsänglarnas högtid,**

som Herren ville att vi skulle börja arbeta. Den 14 februari 1930 fullkomnade den kvinnliga avdelningen denna stora universella mobilisering av kristna för att verka för fred, för välstånd, för förståelse, för broderlighet.”[7]

Låt oss även se på en äldre anteckning, från 1959. Inför några kvinnliga medlemmar i Opus Dei som bodde i Rom sade han: **“Jag ville vara tillsammans med er i dag, mina döttrar, ty vi firar årsdagen av den dag då vår Herre öppnade denna gudomliga väg på jorden även för kvinnor.”[8]**

En anteckning från ett samtal med grundaren, februari 1955, speglar hur han förstod att Opus Deis helhet inkluderade både män och kvinnor. Han sade: **”Verket skulle sannerligen ha förblivit enhänt utan denna uttryckliga Guds vilja och utan era systrar.”[9]**

Män och kvinnor i Opus Dei tillhör en och samma institution. De har samma kallelse, samma uppdrag, identisk anda och identiska apostoliska metoder.[10] De utgör en och samma familj med "Fadern" som överhuvud, vilken alltifrån det att Opus Dei fick sin slutgiltiga juridiska form 1982, är dess egen Prelat.[11]

Så förmedlade grundaren detta sakförhållande, på många olika sätt, genom ord och handlingar. Och så förstod Opus Deis medlemmar detta alltifrån början. Det finns en betydelsefull anteckning i den dagbok som 100%skrevs i det första kvinnliga centret, daterad 14 februari 1943, i vilken man kan höra såsom ett eko av den helige Josemarías ord: **"Vår första blick på denna för oss så stora dag har riktats mot den Jesus (sic) som råder över oss från tabernaklet, och i den blicken har det funnits en mycket djup tacksamhet för att**

han har gett ingivelsen till ett kvinnligt samarbete i hans Verk.”[12] Uttrycket ”kvinnligt samarbete”, även om det inte stämmer helt och hållet, visar på ett tydligt sätt två fakta som den helige Josemaría ville förmedla till dem: Opus Dei är en enda institution, med två avdelningar. Initiativet kommer från Gud och därmed ”samarbetar” alla – kvinnor och män – med Gud.

.....

[1] Jfr. Andrés Vázquez de Prada, op.cit., vol 1, s. 251-324.

[2] Doña Leónides García San Miguel, Marquesa de Onteiro: jfr. ibid., s.258, not 17. Hennes hus var en villa på gatan Alcalá Galiano i centrala Madrid: den revs ner senare för att bygga bostadslägenheter (jfr. Ana Sastre, op.cit. s. 101-102).

* En välgörenhetsinrättning i Madrid (övers.anm.).

[3] Josemaría Escrivá, ”*Apuntes íntimos*”, nr 1871, nedskriven 1948, återgiven i Andrés Vázquez de Prada, op.cit., vol. 1, s.323. Om denna texts historiska och teologiska betydelse, jf. Antonio Aranda, ”*Den salige Josemaría...*”, s.131-136.

[4] Villa Tevere ä namnet på den byggnadskomplex i Rom som inhyser Opus Dei's högkvarter, jfr. Andrés Vázquez de Prada, op.cit. vol. 3, s. 105.

[5] Anteckningar tagna under en betraktelse, 14/2 1964, AGP, Sec. P09, s.74. Jfr. Andrés Vázquez de Prada, op.cit., vol. 1, s.315-324.

[6] ”Under månaderna efter den 2 oktober 1928 ansåg Don Josemaría Escrivá de Balaguer att Opus Dei endast riktade sig till män, även om han uppfattade tydligt att det ljus

han hade fått hade en världsomfattande räckvidd. Den 14 februari 1930, medan han firade den heliga Mässan, insåg han att han också borde främja denna kallelse bland kvinnor, och på så sätt uppstod en ny avdelning eller sektion inom Opus Dei. Prelaturen Opus Dei, som utgör en organisk och odelad själavårdsenhet, utför sitt apostolat genom den manliga och genom den kvinnliga avdelningen, under prelatens ledning och styre, vilken säkerställer båda avdelningars grundläggande andliga och juridiska enhet.” (José Luis Illanes, op.cit., s. 130, not 74).

[7] Anteckningar tagna under ett möte i Buenos Aires den 26/6 1974, AGP, Sec. P05, I, s.595.

[8] Anteckningar tagna under ett föredrag den 14/2 1959, AGP, Sec. P02, 1992, s. 600.

[9] Anteckningar tagna under ett samtal, februari 1955, AGP, Sec. P01, II, s. 6.

[10] Jfr. Pedro Rodríguez, Fernando Ocariz, José Luis Illanes, op.cit., s. 69-86 och 162-198.

[11] Jfr. *Statuta*, nr. 1 och 130, i Amadeo de Fuenmayor, Valentín Gómez-Iglesias, José Luis Illanes. Op.cit., s. 628 och 647.

[12] Dagbok för centret på gatan Jorge Manrique, 14/2 1943, AGP (underavdelning Asesoría Central), D-1004.